

SPOLEČNOST PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ, SPOL. S R.O.
ŠERÁNKOVA 32, 616 00 BRNO, tel.: 549 256 241, e-mail: spzp@volny.cz

PLÁN ÚZEMNÍHO SYSTÉMU EKOLOGICKÉ STABILITY **k.ú. DUB NAD MORAVOU**

Zodpovědný projektant: Ing. Ludmila BÍNOVÁ, CSc.
autorizovaný projektant ÚSES ČKA
číslo autorizace 1133 ČKA

BRNO, PROSINEC 2013

O B S A H

	strana
1. ÚVOD	3
2. POPIS ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	3
3. PŘÍRODNÍ PODMÍNKY	4
3.1 Reliéf	4
3.2 Horniny	4
3.3 Půdy	4
3.4 Podnebí	4
3.5 Vodstvo	5
3.6 Biota	5
4. CHARAKTERISTIKA AKTUÁLNÍHO STAVU KRAJINY A JEJÍ VÝVOJ	6
5. BIOGEOGRAFICKÉ ČLENĚNÍ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	8
6. KONCEPCE NÁVRHU ÚZEMNÍHO SYSTÉMU EKOLOGICKÉ STABILITY	11
6.1 Územní systém ekologické stability v nadřazené ÚPD	11
6.2 Nadregionální a regionální územní systém ekologické stability v ÚP	12
6.3 Místní (lokální) územní systém ekologické stability v ÚP	12
7. STANOVENÍ PODMÍNEK PRO VYUŽITÍ PLOCH BIOCENTER A BIOKORIDORŮ	13
8. BIOCENTRA A BIOKORIDORY JAKO VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉ OPATŘENÍ	14
9. ZÁVĚR	14
10. TABULKOVÁ ČÁST	15
10.1 Biocentra	16
10.2 Biokoridory	21

1. ÚVOD

Pro katastrální území Dub nad Moravou byl zpracován generel místního ÚSES, který byl převzat do ÚAP ORP Olomouc.

V roce 1996 byl na tomto území v rámci ÚTP Nadregionální a regionální územní systém ekologické stability ČR vymezen nadregionální a regionální ÚSES, který byl převzat do ZÚR Olomouckého kraje. V roce 2013 bylo zadáno ověření a upřesnění všech skladebných částí ÚSES jako podklad pro územní plán obce Dub nad Moravou.

V plánu vymezený nadregionální, regionální a místní ÚSES byl konzultován se zpracovatelem ÚP Ing.arch. M. Sohrem a je zapracován do územního plánu.

Při zpracování Plánu územního systému ekologické stability (ÚSES) pro k.ú. Dub nad Moravou byly jako podklady použity následující materiály:

- Zásady územního rozvoje Olomouckého kraje
- ÚTP Nadregionální a regionální územní systém ekologické stability ČR (Bínová, Culek 1996)
- Územně analytické podklady ORP Olomouc
- Územní plány obcí Hrdibořice, Věrovany, Charváty, Citov
- výsledky vlastního terénního průzkumu
- biogeografické členění ČR – bioregiony a biochory (Culek 2005)
- letecké snímky.

2. POPIS ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

Řešené katastrální území Dub nad Moravou se nachází východně od města Prostějov a severně od Přerova. Je v působnosti ORP Olomouc a jeho rozloha činí 1523 ha. Orné půdy zabírají 1255 ha, lesní půda činí pouze 35 ha a rozloha vodních ploch je 31 ha.

Území je charakteristické plochým reliéfem. Na nivu řeky Moravy navazuje rozsáhlá terasa, která je mírně zvlněná. Převažujícím funkčním využitím je zemědělství, ostatní funkce jsou zastoupeny méně (obytná, dopravní, průmyslová výroba, rekreace).

Na území je nedostatek trvalé vegetace, chybí větší lesy a výrazně převažují orné půdy. Silná je zde větrná i vodní eroze. Koeficient ekologické stability je neobyčejně nízký.

Dřevinnou vegetaci tvoří převážně břehové porosty Moravy, které však mají z části nevhodnou druhovou skladbu. V drobných lesících převažují topoly. Východně na sousedním katastru se nachází větší lesní komplex (Les Království), který je také přírodní rezervací.

Přesto je na k.ú. Dub nad Moravou řada významných přírodních hodnot a také zvláště chráněných území (PP Tučapská skalka, PR Království – pouze okraj) a území ze soustavy Natura 2000.

Katastr je významný také z hlediska kulturního, historického a krajinného rázu. Širšímu území dominuje poutní kostel Očištění Panny Marie, který je významnou kulturní dominantou a hodnotou.

Řešené území se nalézá na 4 mapových listech základní mapy 1 : 10 000, a to 24-24-04, 24-24-05, 24-24-09 a 24-24-10.

3. PŘÍRODNÍ PODMÍNKY

3.1 Reliéf

Podle geomorfologického členění GGÚ ČSAV se zájmové území řadí do těchto jednotek:

Provincie: Západní Karpaty
Soustava: VIII Vněkarpatské sníženiny
Podsoustava: VIIIA Západní Vněkarpatské sníženiny
Celek: VIIIA-3 Hornomoravský úval
Podcelky: VIIIA- 3A Prostějovská pahorkatina
VIIIA- 3B Středomoravská niva
Okrsek: VIIIA-3A-a Křelovská pahorkatina

Celé zájmové území patří do Hornomoravského úvalu, východní část tvoří Středomoravská niva a západní část Křelovská pahorkatina.

Středomoravská niva tvoří střední část Hornomoravského úvalu. Jedná se o akumulární rovinu podél řeky Moravy a dolní Bečvy o rozloze 415 km², se střední výškou 206,1 m a středním sklonem 0° 22'.

Křelovská pahorkatina tvoří severní část Prostějovské pahorkatiny. Je to nížinná pahorkatina převážně na neogenních a kvartérních sedimentech ve starém údolí řeky Moravy mezi Litovlí a obcí Těšetice.

3.2 Horniny

Celé území je tvořeno z neogenních a čtvrtohorních usazenin. Objevují se pokryvy štěrkopísků s pokryvem spraše a v nivě povodňové jemně písčité hlíny o mocnosti 2 m.

3.3 Půdy

Celou západní část území pokrývá černozem různých subtypů, mozaiky hnědozemních černozemí, hnědozemí. V nivě převažují povodňové hlíny, typické fluvizemě a glejové fluvizemě. V nivě Blaty mohou být i organozemě a typické černice.

3.4 Podnebí

Řešené území náleží dle Quitta (1970) do teplé klimatické oblasti T2. Oblast je srážkově průměrná až nadprůměrná. Podnebí je teplé, vláhově normální až mírně vlhké s teplotními sumami za malé vegetační období 2500 až 2800 °C.

3.5 Vodstvo

Zájmové území je odvodňováno řekou Moravou a jejími kanály (Morávka, Mlýnský náhon), bezejmennými strouhami a přítoky (Blata).

Řeka Morava (č.h.p. 4-10-01-001) pramení na jižních svazích Králického Sněžníku ve výšce 1380 m n.m. Plocha povodí činí 26579,7 km². Morava ústí do Dunaje u Děvína ve výšce 136 m n.m. Délka toku je 353,1 km a průměrný průtok u ústí 120 m³.s⁻¹. Jedná se o

vodohospodářsky významný tok. Bylo zde stanovené záplavové území, a to včetně aktivní zóny. Na k.ú. Dub nad Moravou je koryto Moravy i obou kanálů (Morávka, Mlýnský náhon) zčásti regulováno a je zde také jez.

Řeka Blata pramení severně od Vilémova ve výšce 440 m n.m. a ústí zprava do Moravy u Lobodic. Plocha povodí činí 305,6 km², délka toku je 45,1 km a průměrný průtok u ústí 0,62 m³.s⁻¹. Jedná se o vodohospodářsky významný tok a mimopstruhovou vodu po celém toku.

Morávka je kanál odvádějící vodu z řeky Moravy od jezu u Tážal a ústí zleva do Moravy u Tovačova ve 200 m n.m. Plocha povodí činí 200,2 km², délka toku je 17,4 km. Jedná se o vodohospodářsky významný tok.

Na katastru se nachází několik bezejmenných vodních nádrží, a to většinou v nivě Moravy.

Obr. 2 Údolní niva řeky Moravy.

3.6 Biota

Podle regionálně fytogeografického členění (BÚ ČSAV 1987) patří toto území do Panonského termofytika a fytogeografického okresu 21. Haná a podokresu 21.b Hornomoravský úval.

Dle geobotanické mapy ČSSR je západní část území řazena do dubohabrových hájů (*Carpinion betuli*) a niva Moravy do luhů a olšin (*Alno-padion*, *Alnetea glutinosae*, *Salicetea purpureae*).

Potenciální vegetaci v nivě Moravy tvoří především tvrdý luh podsvazu *Ulmenion*, a to střeoevropská asociace jilmových doubrav *Quercu-Ulmetum*. Na málo vyvinutých půdách s větším kolísáním hladiny podzemní vody se objevují i topolové jaseniny (*Fraxino-Populetum*). Měkký luh, nyní velmi vzácný, tvoří vrbiny s vrbou bílou (*Salicetum albae*). Přirozenou nelesní vegetaci tvoří porosty zaplavovaných luk blížící se svazu *Cnidion venosi* a porosty blížící se asociaci *Serratulo-Festucetum commutatae* (svaz *Molinion*). Nejčastěji jsou na místech nivních luk porosty v různém stupni degradace, které odpovídají vegetaci svazů *Alopecurion* nebo *Arrhenatherion*. V mokřadech najdeme vegetaci vysokých ostřic (svaz *Caricion gracilis*), rákosiny (svaz *Phragmition*), v tůních vegetaci svazu *Potamion lucentis*, *Hydrocharition* a *Lemnion minoris*.

Potenciální přirozenou vegetaci sprašových a šterkopískových teras tvořily hercynské černýšové dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*), na svazích jižního kvadrantu střeoevropské teplomilné doubravy ze svazu *Quercion petraeae* (asociace *Potentillo albae-Quercetum*). V depresích v potočních nivách lze očekávat *Pruno-Fraxinetum*. Na odlesněných místech se objevují teplomilné trávníky svazu *Bromion*, na vlhkých místech svazu *Calthion*.

4. CHARAKTERISTIKA AKTUÁLNÍHO STAVU KRAJINY A JEJÍ VÝVOJ

Osídlení je zde velmi staré a kontinuální od neolitu. Pro řešené území jsou typické rozsáhlé nedělené bloky orných půd a nedostatek trvalé vegetace. Celý katastr byl odlesněn již v prehistorických dobách a je dlouhodobě intenzivně zemědělsky obhospodařován. Přirozená lesní vegetace zde téměř chybí, vyskytují se pouze drobné lesíky s převahou topolů v nivě Moravy. Typické jsou rozsáhlé plochy orné půdy, které jsou členěny pouze polními cestami bez vegetace. Koeficient ekologické stability je velmi nízký, protože také zastoupení trvalých vegetačních formací je malé.

Přirozená společenstva se na řešeném území vyskytují pouze sporadicky a jsou zastoupena v nivě Moravy. V břehových a doprovodných porostech se objevuje kromě topolů také dub letní, jasan ztepilý, jilm habrolistý, vrba bílá a vrba křehká. Vodní toky jsou zčásti regulovány a podmáčená území byla odvodněna. Vodní režim byl narušen a území je postiženo větrnou i vodní erozí.

Současnou krajinu zkoumaného katastru lze definovat jako krajinu nivně-polní, která je silně antropogenně ovlivněna a dlouhodobě obhospodařovaná. Zemědělská půda v současnosti zahrnuje 1341 ha, z toho připadá na ornou půdu 1255 ha, a to v rozlehlých blocích. Lesa je zde pouze 35 ha a trvalých travních porostů 15 ha..

Významné krajinné prvky (VKP)

Na k.ú. Dub nad Moravou je registrován jeden významný krajinný prvek, a to VKP Deylův ostrůvek u severní hranice katastru.

Jsou zde další významné VKP ze zákona, a to vodní toky, údolní nivy, rybníky a okrajově i lesy.

Obr. 3 Významné krajinné prvky jsou také rybníky.

Zvláště chráněná území

Na katastru jsou vyhlášena zvláště chráněná území:

- **PP Tučapská skalka** o rozloze 3494 m². Lokalita vznikla po těžbě granodioritu. Předmětem ochrany je fragment xerothermního společenstva se 120 druhy vyšších rostlin (např. rozrazil klasnatý, hvězdice chlumní). Významný je také výskyt živočichů (např. lišaj pryšcový, batolec červený, čmelák zemní, pískorypka běloskrvná). Součástí je také pramen sirovodíkové vody.
- **PR Království** o rozloze 301 ha zasahuje na katastr pouze okrajem. Předmětem ochrany jsou přírodě blízké ekosystémy s výskytem typických i vzácných druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů, reprezentované nížinnými listnatými lesy na přechodu 1. a 2. lesního vegetačního stupně (lužními lesy, dubohabřinami, mokřadními olšinami a jejich vzájemnými přechody) a periodicky zvodňovanými odstavenými říčními prameny. Typy přírodních stanovišť jsou dubohabřiny asociace Galio-Carpinetum a smíšené lužní

lesy s dubem letním, jilmem vazem, jilmem habrolistým, jasanem ztepilým nebo jasanem úzkolistým podél velkých řek atlantské a středoevropské provincie.

Obr. 4 Přírodní památka Tučapská skalka.

Území ze soustavy NATURA 2000

Na území obce byly registrovány tyto Evropsky významné lokality (EVL):

- **CZ0714085 Morava – Chropyňský luh** o rozloze 3205,33 ha. Na řešené území zasahuje řeka Morava a její břehové porosty. Předmětem ochrany jsou smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy, přirozené eutrofní vodní nádrže, vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpského stupně, lokalita chráněných druhů živočichů.
- **CZ0713008 Deylův ostrůvek** o rozloze 1,0075 ha. Předmětem ochrany je lokalita čolka velkého a kuňky ohnivě.

Památné a významné stromy

Na řešeném území jsou vyhlášeny tyto památné stromy:

- **Tučapské lípy** - skupina 3 lip malolistých u božích muk na p.č. 1379/1. Lípy prosychají a potřebují větší péči.

Obr. 5 Tučapské lípy jsou vyhlášeny jako skupina památných stromů.

Na katastru rostou další významné starší hezké stromy a aleje. Jedná se převážně o lípy malolisté a velkolisté.

V části obce Tučapy je krásná lípa malolistá u kapličky (SH 4) a dalších šest hezkých lip je v zahradě u rodinného domu (SH 4). V Dubu rostou pěkné staré lípy u hřiště (6 ks SH 3-4), u školy (SH 4) a na hřbitově. Kolem poutního kostela je vysázeno několik lipových alejí, a to z lip malolistých i velkolistých se sadovnickou hodnotou 4. Je zde také hezká javorová alej.

Všechny významné stromy jsou zakresleny v grafické části.

5. BIOGEOGRAFICKÉ ČLENĚNÍ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

Řešené území leží na rozhraní karpatské a hercynské podprovincie. Východní část patří do 3.11 Kojetínského biogeografického regionu a západní část do 1.11 Prostějovského biogeografického regionu (Culek a kol. 1996).

V zájmovém území lze vymezit pět typů biochor, a to 2Lh Širší hlinité nivy 2. vegetačního stupně, 2BE Erodované plošiny na spraších 2. vegetačního stupně, 2RE Plošiny na spraších 2. vegetačního stupně a při západním okraji 2Nh Užší hlinité nivy 2. vegetačního stupně a 2Da Slatiny a černavy 2. vegetačního stupně.

2BE Erodované plošiny na spraších 2. vegetačního stupně

Různorodý reliéf je ovlivňován jak utvářením předkvartérního reliéfu a charakterem podloží, tak podmínkami ukládání spraší. V terénu se střídají plošiny rovné i členité, svahy krátké a strmé i dlouhé a mírné. Vyskytují se konkávní, konvexně-konkávní i konvexní úpady i suchá nebo periodicky protékaná údolí a suché, ojediněle i trvale protékané strže. Místy jsou úzké údolní nivy. Blízkost starších hornin pod povrchem je většinou signalizována ostřejšími terénními tvary.

V substrátu dominují sprašové pokryvy různé mocnosti, usazené na předkvartérním podkladě, který je tvořen horninami paleogenního flyše a neogénu. Místy se nacházejí torza fluvialních šterkopískových teras. Podložní horniny vystupují lokálně na povrch a tvoří ostrůvky odlišného prostředí (suky).

V půdním pokryvu převažují černozemě různých subtypů, na které ve vlhčích a vyšších polohách navazují hnědozemě.

Podnebí je teplé (T2), vláhově normální až mírně vlhké, s teplotními sumami za malé vegetační období 2500 - 2800 °C. Mezo i mikroklimatické podmínky jsou značně proměnlivé. Střídají se polohy nadměrně větrné (vyvýšené otevřené plošiny) s polohami chráněnými před účinky převládajících větrů (sevřenější údolí, jižní svahy) a polohy ovlivněné tvorbou lokálních inverzí.

Potenciální přirozenou vegetaci tvoří hercynské černýšové dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*), na svazích jižního kvadrantu středoevropské teplomilné doubravy ze svazu *Quercion petraeae* (asociace *Potentillo albae-Quercetum*). V depresích v potočních nivách lze očekávat *Pruno-Fraxinetum*. Na odlesněných místech se objevují teplomilné trávníky svazu *Bromion*, na vlhkých místech svazu *Calthion*.

Převažující skupiny typů geobiocénů (v závorce je procentické zastoupení): 2BD3 (75), 3B3 (20), 2B2 (1), 2B3 (1), 2BC-C5a (3).

Cílové ekosystémy:

Přirozené: HDH – habrové doubravy, XDSX – subxerothermní doubravy, LONJ – nivní (pobřežní) potoční jaseniny.

Náhradní: XT – xerothermní trávníky.

2RE Plošiny na spraších 2. vegetačního stupně

Sprašové plošiny tvoří velmi monotónní reliéf, nepatrně zpestřený mělkými dlouhými úpady a ojedinělými malými nivami zpravidla autochtonních toků.

Substrát tvoří spraše, na povrchu mírně odvápněné. V nivách jsou splachové hlinité sedimenty.

V relativně teplejších a sušších územích se ještě vyskytují černozemě, vzácně dokonce karbonátové, avšak nejtypičtější jsou mozaiky hnědozemních černozemí, černozemí a hnědozemí. Půdy mají převážně tmavě hnědošedou barvu.

Klima je relativně teplé, převažuje klimatická oblast T2. Je srážkově průměrné až nadprůměrné. Na plošinách jsou podmínky pro rozvoj větrné eroze, ale teplotní přízemní inverze jsou pouze středně silné; významné jsou však regionální inverze v nížinách.

Základní typ potenciální přirozené vegetace tvoří hercynské černýšové dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*), v lokálně teplejších polohách mohou dubohabřiny doprovázet středoevropské mochnové doubravy (*Potentillo albae-Quercetum*). V potočních nivách lze předpokládat olšové jaseniny (*Pruno-Fraxinetum*). Na odlesněných místech lze očekávat porosty teplomilných trávníků svazu *Cirsio-Brachypodion pinnati*, na mezických místech ovsíkové louky svazu *Arrhenatherion* a podél potoků vegetace vlhkých luk svazu *Calthion*.

Převažující skupiny typů geobiocénů (v závorce je procentické zastoupení):
2BD3 (98), 2C5a (2).

Cílové ekosystémy:

Přirozené: HDH – habrové doubravy.

2Da Slatiny a černavy 2. vegetačního stupně

Reliéf tvoří velmi ploché deprese, dle výškové členitosti charakteru roviny s členitostí do 20 m/12,56 km².

Podloží tvoří slíny většinou s pokryvem kyselých písků, na nichž vznikla přes 0,5 m mocná vrstva organozemě.

Půdy jsou organozemě typu slatin, k okrajům deprese přecházející do typických černic.

Klima je teplé a mírně suché (T2). Vlivem depresní polohy se vyskytují přízemní teplotní inverze, které společně s vyšší vlhkostí půd vedou k častějšímu výskytu mlh.

Potenciální přirozenou vegetaci tvoří zřejmě potoční luh asociace *Pruno-Fraxinetum* v mozaice s bažinnými olšinami svazu *Alnion glutinosae*. Charakteristickou náhradní vegetací na humolitech byly slatinné louky svazu *Caricion davallianae*, po destrukci vodního režimu zejména mokřady svazu *Magnocaricion elatae* a svazu *Caricion gracilis*, vlhké louky svazu *Calthion* i *Molinion*. Jedná se o velmi ojedinělý typ biochory poskytující stanoviště vzácné biotě.

Převažující skupiny typů geobiocénů (v závorce je procentické zastoupení):
2BC5a (10), 2B-BD5b (90).

Cílové ekosystémy:

Přirozené: LOMO – mokřadní olšiny a křoviny, PRPM – vegetace pramenišť.

Náhradní: MTH – hygrofilní trávničky.

2Lh Širší hlinité nivy 2. vegetačního stupně

Reliéf niv je typicky rovinný, s výškovými rozdíly do 10 m na 12,56 km². V detailu je však reliéf členěn velmi plochými a nezřetelnými elevacemi břehových valů a zbytky teras, i menšími a nápadnějšími mrtvými rameny. Nejnápadnější tvary jsou dnes tvary antropogenního původu - hráze, násypy, odvodňovací příkopy a rozsáhlé šterkovny zatopené vodou.

Tento typ biochory vznikal výhradně podél velkých řek, s velkými povodněmi regionálního rozsahu a přínosem materiálu ze vzdálených pramenných oblastí. Sedimenty jsou zpravidla nevápnité. Podloží tvoří pleistocenní a staroholocenní štěrkopíský a na nich spočívá 1-5 metrů mocná vrstva povodňových písčitých hlín. V detailu je však stavba velmi proměnlivá, s různou písčitostí a vápnitostí jednotlivých vrstev, doplněná organogenními sedimenty usazenými v bývalých mrtvých ramenech.

Půdy jsou převážně typické fluvizemě, na břehových valech písčitéjší a lehčí, v depresích u okrajů nivy jsou malé lokality glejových fluvizemí a výjimečně i glejů.

Klima je teplé a mírně suché (T2), podél Moravy směrem k východu je však vlhčí a mírně chladnější. Důsledkem depresní polohy jsou přízemní teplotní inverze, díky zvýšené vlhkosti půd s četnými mlhami. Teplotní inverze zkracují vegetační sezónu a podporují přežití splavených druhů bioty středních poloh.

Základním typem potenciální přirozené vegetace jsou jilmové doubravy (*Quercus-Ulmetum*). Občas se objevují i vrbiny s vrbou bílou (*Salicetum albae*). Louky na místě tvrdého luhu odpovídají vegetaci svazu *Alopecurion*. Typické jsou rovněž komplexy vodní a mokřadní vegetace (svazy *Phalaridion arundinaceae*, *Phragmition*, *Caricion gracilis*).

Převažující skupiny typů geobiocénů (v závorce je procentické zastoupení):
2BC-C4 (25), 2BC-C5a (70), 2BC5b (2), 2C7a (+), 2C8a (2), 2C7b (+), 2C8b (1).

Cílové ekosystémy:

Přirozené: LOLT – tvrdé luhy, LOLM – měkké luhy, LOPK – vrbové křoviny, VOVV + VOVS – vegetace tekoucích a stojatých vod, VOLT + VOLS – vegetace rákosin tekoucích a stojatých vod.

Náhradní: MTH – hygofilní trávníky.

2Nh Užší hlinité nivy 2. vegetačního stupně

Reliéf je tvořen rovinami s výškovou členitostí do 10 m/12,56 km². Povodně v tomto typu niv bývaly pouze lokální a krátkodobé. Mikroreliéf povrchu nivy je všeobecně méně diferencován. Při okrajích nivy bývaly deprese, kde se vlivem méně častých záplav mohly vyvíjet organozemě typu slatin.

Při povrchu niv se nachází 1 - 4 m mocné souvrství povodňových hlín a pod nimi několik metrů mocné souvrství štěrku až štěrkopísků. Typické nivy tohoto typu biochory mají však povodí tvořené hlinitými karbonátovými horninami a tak sedimenty niv jsou taktéž hlinité a vápnité.

V půdním pokryvu dominují typické a glejové černice. Vlivem dlouhodobého vyloučení záplav regulací toků se půdy vyvíjejí směrem k černozemím.

Klima je teplé a mírně suché (T2). Vyskytují se přízemní teplotní inverze, které společně s vyšší vlhkostí vzduchu nad vlhkými půdami vedou k tvorbě mlh a umožňují přežívání druhů bioty vyšších poloh.

Potenciální přirozenou vegetaci tvoří lužní porosty, v nichž lze předpokládat vegetaci olšových jasenin (*Pruno-Fraxinetum*), na něž na sušších místech navazují na střední Moravě hercynské černýšové dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*). Občas se v depresích s výstupem podzemní vody vyskytují bažinné olšiny svazu *Alnion glutinosae*. V mokřadech se vyskytují porosty vysokých ostřic (svaz *Caricion gracilis*), případně i rákosu (svaz *Phragmition*), na loukách se objevuje vegetace svazů *Arrhenatherion* a *Alopecurion*, na vlhkých místech přecházející až porostů svazu *Calthion*.

Převažující skupiny typů geobiocénů (v závorce je procentické zastoupení):
2BC-C5a (97), 2BC5b (1), 2C7a (1), 2C8a (1).

Cílové ekosystémy:

Přirozené: LONJ – nivní (pobřežní) potoční jaseniny, LOMO – mokřadní olšiny a křoviny,

LOPK – vrbové křoviny, VOVT – vegetace tekoucích vod, VOLT + VOLS – vegetace rákosin tekoucích a stojatých vod.

Náhradní: MTH – hygromilní trávníky.

Skupiny typů geobiocénů řešeného území (STG)

2B3:	typické bukové doubravy (Fagi-querceta typica)
2BD3:	lipové bukové doubravy (Fagi-querceta tiliae)
2BC-C4-5a:	jasanové olšiny nižšího stupně (Fraxini-alneta inf.)
1C5a:	topolovojilmové jaseniny nižšího stupně (Ulmi-fraxineta populi inf.)
2BC-CD5a:	dubové jaseniny vyššího stupně (Querci roboris-fraxineta sup.)
2BC5b:	olšové vrbiny nižšího stupně (Alni glutinosae-saliceta inf.)
2BC4:	habrojilmové jaseniny vyššího stupně (Ulmi-fraxineta carpini sup.)
2B-BD5b:	vrbinové vrby bílé nižšího stupně (Saliceta albae inf.)
2C5b:	topolovojilmové jaseniny vyššího stupně (Ulmi fraxineta populi sup.)

6. KONCEPCE NÁVRHU ÚZEMNÍHO SYSTÉMU EKOLOGICKÉ STABILITY

K vymezení ÚSES byly shromážděny veškeré dostupné podklady uvedené v úvodní kapitole. Konceptní řešení ÚSES vychází z biogeografické diferenciaci území, z potřeby navázat na nadregionální a regionální ÚSES ze ZÚR a plány místních ÚSES na sousedních katastrálních územích.

6.1 Územní systém ekologické stability v nadřazené ÚPD

Zásady územního rozvoje Olomouckého kraje v této části důsledně vycházejí z ÚTP NR-R ÚSES ČR. Na řešeném území byly vymezeny regionální biocentra RBC 252 Les Království, RBC 251 Hrubý les, nadregionální biokoridor K 136 (část vodní a nivní), regionální biokoridory RK 1450 a RK 1452.

Všechny skladebné části nadregionálního a regionálního ÚSES byly verifikovány při terénním šetření a upřesněny v souladu s platnou metodikou a prostorovými parametry.

6.2 Nadregionální a regionální územní systém ekologické stability v ÚP

Na řešeném území bylo nezbytné upřesnit dle ZÚR a ÚTP NR-R ÚSES ČR nadregionální biokoridor K 136 (osa vodní a nivní), a to včetně vložených biocenter. Tento vodní a nivní nadregionální biokoridor je veden širokou nivou řeky Moravy a je převážně funkční. Nivní část biokoridoru je trasována nivou Moravy v minimální šíři 40 m, a to po terestrických ekosystémech mimo vodní tok. Jedná se o složený biokoridor s vloženými biocentry, které by měly mít charakter nivní (periodické tůně, slepá ramena, lužní lesíky). Nadregionální nivní biokoridor je převážně funkční, byly by vhodné doplnit tůně popř. drobné mokřady a obohacení druhové skladby. Vodní část K 136 zabírá vodní tok řeky Moravy včetně doprovodných porostů a je zcela funkční.

Do složeného nadregionálního biokoridoru jsou po 700 m vložena lokální biocentra. Lokální vložená biocentra jsou situována na drobných lesících, podmáčených depresích a na trvalých travních porostech.

Regionální biocentra RBC 252 Les Království a RBC 251 Hrubý les jsou vložena do NRBK 136. Obě biocentra zasahují na řešené území pouze nepatrným okrajem. Reprezentují celou škálu nivních a vodních ekosystémů biochory 2Lh a jsou funkční.

Regionální biokoridor RBK 1450 vychází z RBC 252 a je trasován přes nivu Moravy na sprašové plošiny. Tento RBK byl v ZÚR znázorněn pouze schématicky a musel být upřesněn. Jedná se o převážně nefunkční složený regionální biokoridor, který bude zakládán na orných půdách. Po 700 m se do biokoridoru vkládají biocentra s lokálními parametry (3 ha). Také většina vložených biocenter se bude zakládat na orných půdách. Reprezentativními ekosystémy jsou lipové bukové doubravy a typické bukové doubravy 2. vegetačního stupně.

Regionální biokoridor RBK 1452 je veden nivou řeky Blaty a zasahuje na katastr pouze nepatrným okrajem. Tento regionální biokoridor je celý vymezen na sousedním k.ú. Hrdibořice, kde jsou pro něho vhodné stanovištní podmínky.

Minimální šíře regionálního biokoridoru je 40 m a maximální délka 700 m. Minimální velikost regionálních biocenter je 10 až 40 ha podle cílových ekosystémů.

6.3 Místní (lokální) územní systém ekologické stability v ÚP

Na řešeném území bylo vymezeno celkem 14 lokálních biocenter a 5 lokálních biokoridorů. Čtyři lokální biocentra jsou vložena do nadregionálního biokoridoru a šest lokálních biocenter je vloženo do regionálního biokoridoru.

Místní ÚSES je vymezen pouze na hydricky mokřejších stanovištích a byl převážně převzat z ÚAP a upřesněn podle katastrální mapy. Tento ÚSES pokračuje na sousedních katastrech. Větev podél Mlýnského náhonu a Steklé je vedena nivou řeky Moravy paralelně s nadregionálním biokoridorem.

Reprezentovány byly všechny reprezentativní STG, pro všechny typy biochor, a to zčásti v rámci NR a R ÚSES.

Minimální rozloha lokálních biocenter je 3 ha a mokřadních biocenter 1 ha. Minimální šíře lokálních biokoridorů je 15 m a jejich maximální délka je 2 km.

Součástí místních územních systémů ekologické stability jsou rovněž interakční prvky, které zprostředkovávají příznivé působení biocenter a biokoridorů na okolní méně stabilní až nestabilní krajinu. Vytvářejí specifické existenční podmínky rostlinám i živočichům. V interakčních prvcích nacházejí prostředí pro život opylovači kulturních rostlin a predátoři omezující hustotu populací škůdců.

Stávajícími interakčními prvky jsou ekotonová společenstva křovinatých lad a lemů i břehové porosty a silniční stromořadí, které nejsou biokoridory. Velmi pozitivně působícím plošným interakčním prvkem jsou travinobylinná společenstva, která ve formě lučních porostů by měla být uplatňována zejména v údolních nivách a na erozně ohrožených prudkých svazích.

Navrhované interakční prvky jsou pouze jednoho typu:

IP 1

- jedná se o dosadbu alejí kolem stabilizovaných polních cest, místních komunikací a silnic,
- doporučuji domácí druhy dřevin dle příslušných STG, popř. ovocné dřeviny do alejí v blízkosti obce.

V roce 2010 byly na katastru realizovány výsadby alejí v rámci projektu Obnova krajinných struktur v k.ú. Dub nad Moravou.

7. STANOVENÍ PODMÍNEK PRO VYUŽITÍ PLOCH BIOCENTER A BOKORIDORŮ

Územní systém ekologické stability je součástí koncepce uspořádání krajiny a jeho nefunkční části budou zakresleny na výkrese veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací.

V textové části územního plánu budou stanoveny tyto podmínky pro využití ploch biocenter a biokoridorů.

Podmínky pro využití ploch biocenter

- hlavní využití: plocha přírodní zajišťující podmínky pro ochranu přírody a krajiny
- přípustné využití: ochrana přírody a krajiny
- podmíněně přípustné využití: lesní plochy pouze v případě, že se jedná o lesní biocentra a lesy převážně s přirozenou skladbou dřevin, extenzivní zemědělské využití (TTP) v plošně omezeném rozsahu a vodní toky, mokřady, tůně
- podmíněně přípustné využití: dopravní a technická infrastruktura pouze v případě, že prokazatelně neexistuje alternativní řešení
- nepřípustné využití: ostatní způsoby využití.

Podmínky pro využití ploch biokoridorů

- hlavní využití: plocha přírodní zajišťující podmínky pro ochranu přírody a krajiny
- přípustné využití: ochrana přírody a krajiny
- podmíněně přípustné využití: lesní plochy pouze v případě, že se jedná o lesní biokoridory, vodní toky, mokřady, tůně
- podmíněně přípustné využití: dopravní a technická infrastruktura pouze v případě, že prokazatelně neexistuje alternativní řešení
- nepřípustné využití: ostatní způsoby využití.

8. BIOCENTRA A BOKORIDORY JAKO VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉ OPATŘENÍ

Biocentra a biokoridory, která jsou nefunkční nebo částečně funkční, budou zakreslena na výkrese veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací.

Seznam biocenter a biokoridorů jako VPO:

- LBC 1 Občina, LBC 2 Doubravka, LBC 3 Pustý (část), LBC 4 Obora, LBC 5 Slatinské díly, LBC 6 U Tučapské skalky (část), LBC 7 Žižkovo pole, LBC 12 Mezivodí (část)
- Části LK 1, LK 2 – rozšíření na 15 m
- Nadregionální biokoridor NRBK 136/1, 136/2
- Regionální biokoridor RBK 1450/2, 1450/3, 1450/4, 1450/5, 1450/6

Ostatní biocentra a biokoridory na řešeném území jsou částečně funkční nebo funkční. Jejich stav bude zlepšován pouze způsobem hospodaření, což není obsahem ÚP.

9. ZÁVĚR

Navržený územní systém ekologické stability všech hierarchických úrovní, tj. nadregionální, regionální a místní, je pouze jedním z předpokladů k obnově ekologické rovnováhy krajiny. Dalšími nutnými předpoklady k větší stabilitě krajiny jsou ekologičtější způsoby hospodaření na zemědělské půdě, zlepšení čistoty vod a omezení větrné i vodní eroze.

Plán místního ÚSES je zapracováván do územního plánu sídla a po jeho vydání se stává závazným podkladem, který může být postupně realizován do funkční podoby. Na všechny skladebné části ÚSES, které jsou schváleny v rámci územního plánu mohou obce i další subjekty žádat dotace z Operačního programu životního prostředí, SFŽP, Programu péče o krajinu i z dotačních titulů MZe. Tyto dotace se týkají biocenter, biokoridorů i všech interakčních prvků (alejí, břehových porostů, protierozních opatření).

Nezbytná je ochrana všech stávajících ekologicky stabilních částí krajiny, a to především liniových dřevinných společenstev, větrolamů, alejí a také všech vzrostlých stromů v obci i jejím okolí.

Zvýšenou pozornost a péči zasluhují zvláště chráněná území (PR Království, PP Tučapská skalka) a všechna EVL na katastru. Památné stromy (Tučapské lípy), ale i ostatní starší stromy i aleje vyžadují pravidelnou údržbu a udržovací a zdravotní řez.

Kolem PP Tučapská skalka jsou erozně ohrožené orné půdy a negativní vliv splachů z polí se projevuje na ruderalizaci této lokality.

Síť stávajících interakčních prvků (např. nově založené aleje) je významným krajinnotvorným prvkem, který vytváří typický krajinný ráz. Interakční prvky, aleje, větrolamy a břehové porosty všech vodotečí je důležité doplňovat a chránit.

Revitalizace vodních toků a také další zatravnění i zalesňování patří mezi velmi vhodná a doporučená opatření zvyšující ekologickou stabilitu. Významná je také realizace dalších protierozních opatření a parková úprava obce.

10. TABULKOVÁ ČÁST

10.1 Biocentra

10.2 Biokoridory

10.1 Biocentra

1. Název a číslo: LBC 1 Občina	
2. Katastr: Dub nad Moravou	3. Mapový list 24-24-10
4. Typ a biogeografický význam: reprezentativní lokální biocentrum vložené do NRBK 136	
5. Geobiocenologická typizace: 2BC-C4-5a, 2C5a, 2B-BD5a, 2BC-CD5a	
6. Minimální výměra: 1 ha	7. Navržená výměra: 2 ha
8. ZCHÚ, EVL, PO, přírodní park: ne	
9. Současný stav: Biocentrum je v nivě Moravy na mokřejších stanovištích u Morávky. Zahrnuje podmáčené pozemky s vrbinami a topoly, břehové porosty Morávky. Jeho součástí by měly být periodicky zaplavované tůně. Z větší části se bude zakládat a na katastr zasahuje jen okrajem.	
10. Využívání: les, vodní tok, TTP, orná	11. Stupeň ekologické stability: 1, 3
12. Cílové ekosystémy: jasanové olšiny nižšího st., topolovojilmové jaseniny vyššího st., vrbiny vrby bílé vyššího st., dubové jaseniny vyššího st.	

1. Název a číslo: LBC 2 Doubravka	
2. Katastr: Dub nad Moravou	3. Mapový list 24-24-10
4. Typ a biogeografický význam: reprezentativní lokální biocentrum vložené do NRBK 136 a RBK 1450	
5. Geobiocenologická typizace: 2BC-C4-5a, 2C5a, 2B-BD5a, 2BC-CD5a, 2BD3	
6. Minimální výměra: 1 ha	7. Navržená výměra: 5 ha
8. ZCHÚ, EVL, PO, přírodní park: EVL	
9. Současný stav: Biocentrum je v nivě Moravy na křížení NRBK a RBK, jeho součástí jsou meandry řeky, vodní tok s břehovými porosty a nivní lesíky s vrby, topoly, střemchou a louky. Jeho součástí by měl být mokřad a tůně.	
10. Využívání: les, TTP, vodní tok	11. Stupeň ekologické stability: 3, 4, 1
12. Cílové ekosystémy: : jasanové olšiny nižšího st., topolovojilmové jaseniny vyššího st., vrbiny vrby bílé vyššího st., dubové jaseniny vyššího st., lipové bukové doubravy	

Plán územního systému ekologické stability k.ú. Dub nad Moravou
Zpracovala: Ing. Ludmila Bínová, CSc.

1. Název a číslo: LBC 3 Pustý	
2. Katastr: Dub nad Moravou	3. Mapový list 24-24-10
4. Typ a biogeografický význam: reprezentativní lokální biocentrum vložené do RBK 1450 a NRBK 136	
5. Geobiocenologická typizace: 2BD3, 2B3, 2BC-C4-5a	
6. Minimální výměra: 3 ha + 1 ha	7. Navržená výměra: 7 ha
8. ZCHÚ, EVL, PO, přírodní park: EVL	
9. Současný stav: Biocentrum je v nivě i na svazích nad nivou. Jedná se o kombinované vložené biocentrum do regionálního i nadregionálního biokoridoru.	
10. Využívání: orná půda, TTP, les	11. Stupeň ekologické stability: 1, 3, 3-4
12. Cílové ekosystémy: lipové a typické bukové doubravy, topolovojilmové jaseniny vyššího st.	

1. Název a číslo: LBC 4 Obora	
2. Katastr: Dub nad Moravou	3. Mapový list 24-24-09
4. Typ a biogeografický význam: reprezentativní lokální biocentrum vložené do RBK 1450	
5. Geobiocenologická typizace: 2BD3, 2B3	
6. Minimální výměra: 3 ha	7. Navržená výměra: 3 ha
8. ZCHÚ, EVL, PO, přírodní park: ne	
9. Současný stav: Biocentrum se bude zakládat na orné půdě a zčásti na TTP. Jedná se o vložené biocentrum do regionálního biokoridoru.	
10. Využívání: orná půda, TTP	11. Stupeň ekologické stability: 1, 3
12. Cílové ekosystémy: lipové a typické bukové doubravy	

1. Název a číslo: LBC 5 Slatinské díly	
2. Katastr: Dub nad Moravou	3. Mapový list 24-24-09
4. Typ a biogeografický význam: reprezentativní lokální biocentrum vložené do RBK 1450	
5. Geobiocenologická typizace: 2BD3, 2B3	
6. Minimální výměra: 3 ha	7. Navržená výměra: 3 ha
8. ZCHÚ, EVL, PO, přírodní park: ne	
9. Současný stav: Biocentrum se bude zakládat na orné půdě. Jedná se o vložené biocentrum do regionálního biokoridoru.	
10. Využívání: orná půda	11. Stupeň ekologické stability: 1
12. Cílové ekosystémy: lipové a typické bukové doubravy	

Plán územního systému ekologické stability k.ú. Dub nad Moravou
Zpracovala: Ing. Ludmila Bínová, CSc.

1. Název a číslo: LBC 6 U Tučapské skalky	
2. Katastr: Dub nad Moravou	3. Mapový list 24-24-09
4. Typ a biogeografický význam: reprezentativní lokální biocentrum vložené do RBK 1450	
5. Geobiocenologická typizace: 2BD3, 2B3	
6. Minimální výměra: 3 ha + 1 ha	7. Navržená výměra: 6 ha
8. ZCHÚ, EVL, PO, přírodní park: PP Tučapská skalka	
9. Současný stav: Kombinované biocentrum je zčásti na orné půdě, zčásti na TTP a také na PP Tučapská skalka. Jedná se o vložené biocentrum do regionálního biokoridoru.	
10. Využívání: orná půda, TTP, ostatní	11. Stupeň ekologické stability: 1, 3, 4
12. Cílové ekosystémy: lipové a typické bukové doubravy	

1. Název a číslo: LBC 7 Žižkovo pole	
2. Katastr: Dub nad Moravou	3. Mapový list 24-24-09
4. Typ a biogeografický význam: reprezentativní lokální biocentrum vložené do RBK 1450	
5. Geobiocenologická typizace: 2BD3, 2B3	
6. Minimální výměra: 3 ha	7. Navržená výměra: 3 ha
8. ZCHÚ, EVL, PO, přírodní park: ne	
9. Současný stav: Biocentrum se bude zakládat na orné půdě. Jedná se o vložené biocentrum do regionálního biokoridoru.	
10. Využívání: orná půda	11. Stupeň ekologické stability: 1
12. Cílové ekosystémy: lipové a typické bukové doubravy	

1. Název a číslo: LBC 8 U potoka	
2. Katastr: Dub nad Moravou	3. Mapový list 24-24-09
4. Typ a biogeografický význam: reprezentativní lokální biocentrum	
5. Geobiocenologická typizace: 2BC-C4-5a, 2C5a, 2B-BD-5a, 2BC-CD-5a	
6. Minimální výměra: 1 ha	7. Navržená výměra: 1,5 ha
8. ZCHÚ, EVL, PO, přírodní park: ne	
9. Současný stav: Biocentrum je na mokřejších stanovištích. Jeho součástí je vodní tok s břehovými porosty a lesík s vrby, topoly, střemchou a olší.	
10. Využívání: les, vodní tok	11. Stupeň ekologické stability: 1, 3
12. Cílové ekosystémy: jasanové olšiny nižšího st., topolovojilmové jaseniny vyššího st., vrby vrby bílé vyššího st., dubové jaseniny vyššího st.	

Plán územního systému ekologické stability k.ú. Dub nad Moravou
Zpracovala: Ing. Ludmila Bínová, CSc.

1. Název a číslo: LBC 9 Díly u kříže	
2. Katastr: Dub nad Moravou	3. Mapový list 24-24-09
4. Typ a biogeografický význam: reprezentativní lokální biocentrum	
5. Geobiocenologická typizace: 2BC-C4-5a, 2C5a, 2B-BD-5a, 2BC-CD-5a	
6. Minimální výměra: 1 ha	7. Navržená výměra: 1,2 ha
8. ZCHÚ, EVL, PO, přírodní park: ne	
9. Současný stav: Biocentrum je na mokřejších stanovištích. Jeho součástí je vodní tok s břehovými porosty a lesíky s vrbami, topoly, střemchou a olší.	
10. Využívání: les, vodní tok	11. Stupeň ekologické stability: 1, 3
12. Cílové ekosystémy: jasanové olšiny nižšího st., topolovojilmové jaseniny vyššího st., vrbiny vrby bílé vyššího st., dubové jaseniny vyššího st.	

1. Název a číslo: LBC 10 Staré prádlo	
2. Katastr: Dub nad Moravou	3. Mapový list 24-24-10, 24-24-05
4. Typ a biogeografický význam: reprezentativní lokální biocentrum vložené do NRBK 136	
5. Geobiocenologická typizace: 2BC-C4-5a, 2C5a, 2B-BD-5a, 2BC-CD-5a	
6. Minimální výměra: 1 ha	7. Navržená výměra: 6 ha
8. ZCHÚ, EVL, PO, přírodní park: EVL	
9. Současný stav: Biocentrum je v nivě Moravy na mokřejších stanovištích, jeho součástí jsou meandry řeky, vodní tok s břehovými porosty a nivní lesíky s vrbami, topoly, jasanů, střemchou a loukou. Jeho součástí by měl být mokřad a tůň.	
10. Využívání: les, TTP, vodní tok	11. Stupeň ekologické stability: 3, 4
12. Cílové ekosystémy: jasanové olšiny nižšího st., topolovojilmové jaseniny vyššího st., vrbiny vrby bílé vyššího st., dubové jaseniny vyššího st.	

1. Název a číslo: LBC 11 Zálávčí	
2. Katastr: Dub nad Moravou	3. Mapový list 24-24-10
4. Typ a biogeografický význam: reprezentativní lokální biocentrum vložené do NRBK 136	
5. Geobiocenologická typizace: 2BC-C4-5a, 2C5a, 2B-BD-5a, 2BC-CD-5a	
6. Minimální výměra: 1 ha	7. Navržená výměra: 4 ha
8. ZCHÚ, EVL, PO, přírodní park: EVL	
9. Současný stav: Biocentrum je v nivě Moravy na mokřejších stanovištích, jeho součástí jsou meandry řeky, vodní tok s břehovými porosty a nivní lesíky s vrbami, jasanů, topoly, střemchou a loukou. Jeho součástí by měl být mokřad a tůň.	
10. Využívání: les, TTP, vodní tok	11. Stupeň ekologické stability: 3, 4
12. Cílové ekosystémy: jasanové olšiny nižšího st., topolovojilmové jaseniny vyššího st., vrbiny vrby bílé vyššího st., dubové jaseniny vyššího st.	

Plán územního systému ekologické stability k.ú. Dub nad Moravou
Zpracovala: Ing. Ludmila Bínová, CSc.

1. Název a číslo: LBC 12 Mezivodí	
2. Katastr: Dub nad Moravou	3. Mapový list 24-24-10
4. Typ a biogeografický význam: reprezentativní lokální biocentrum vložené do NRBK 136	
5. Geobiocenologická typizace: 2BC-C4-5a, 2C5a, 2B-BD-5a, 2BC-CD-5a	
6. Minimální výměra: 1 ha	7. Navržená výměra: 5 ha
8. ZCHÚ, EVL, PO, přírodní park: EVL	
9. Současný stav: Biocentrum je v nivě Moravy na mokřejších stanovištích, jeho součástí jsou meandry řeky, vodní tok s břehovými porosty a nivní lesíky s vrbami, topoly, jasanů, střemchou a louky. Jeho součástí by měl být mokřad a tůň. Zčásti se bude zakládat.	
10. Využívání: les, TTP, vodní tok	11. Stupeň ekologické stability: 1, 3, 4
12. Cílové ekosystémy: jasanové olšiny nižšího st., topolovo-jilmové jasaniny vyššího st., vrbiny vrby bílé vyššího st., dubové jasaniny vyššího st.	

1. Název a číslo: LBC 13 Panské	
2. Katastr: Dub nad Moravou	3. Mapový list 24-24-10
4. Typ a biogeografický význam: reprezentativní lokální biocentrum vložené do NRBK 136	
5. Geobiocenologická typizace: 2BC-C4-5a, 2C5a, 2B-BD-5a, 2BC-CD-5a	
6. Minimální výměra: 1 ha	7. Navržená výměra: 6 ha
8. ZCHÚ, EVL, PO, přírodní park: EVL	
9. Současný stav: Biocentrum je v nivě Moravy na mokřejších stanovištích, jeho součástí jsou meandry řeky, vodní tok s břehovými porosty a nivní lesíky s vrbami, topoly, jasanů, střemchou a louky. Jeho součástí by měl být mokřad a tůň.	
10. Využívání: les, TTP, vodní tok	11. Stupeň ekologické stability: 3, 4
12. Cílové ekosystémy: jasanové olšiny nižšího st., topolovo-jilmové jasaniny vyššího st., vrbiny vrby bílé vyššího st., dubové jasaniny vyššího st.	

1. Název a číslo: LBC 14 Na Steklé	
2. Katastr: Dub nad Moravou	3. Mapový list 24-24-10
4. Typ a biogeografický význam: reprezentativní lokální biocentrum	
5. Geobiocenologická typizace: 2BC-C4-5a, 2C5a, 2B-BD-5a, 2BC-CD-5a	
6. Minimální výměra: 1 ha	7. Navržená výměra: 2,5 ha
8. ZCHÚ, EVL, PO, přírodní park: ne	
9. Současný stav: Biocentrum je na soutoku Steklé a Mlýnského náhonu na mokřejších stanovištích, jeho součástí jsou vodní toky s břehovými porosty a nivní lesíky s vrbami, topoly, střemchou a louky. Jeho součástí by měl být mokřad a tůň.	
10. Využívání: les, TTP, vodní tok, orná	11. Stupeň ekologické stability: 1, 3
12. Cílové ekosystémy: jasanové olšiny nižšího st., topolovo-jilmové jasaniny vyššího st., vrbiny vrby bílé vyššího st., dubové jasaniny vyššího st.	

10.2 Biokoridory

NADREGIONÁLNÍ BOKORIDORY

Název	STG	Délka (m)	Využití SES	Cílové ekosystémy
NK 136/1	2BC-C4-5a, 2C5a	600	TTP, les, tok 1, 3, 3-4	jasanové olšiny n. st., topolovo-jilmové jaseniny n.st., vrby bílé n. st.
NK 136/2	2BC-C4-5a, 2C5a	700	TTP, les, tok 1, 3, 3-4	jasanové olšiny n. st., topolovo-jilmové jaseniny n.st., vrby bílé n. st.
NK 136	vodní osa NRBK 136	celá řeka	vodní tok	vodní a příbřežní vegetace

REGIONÁLNÍ BOKORIDORY

Název	STG	Délka (m)	Využití SES	Cílové ekosystémy
RK 1450/1	2BD3	700	les, TTP, orná 1, 3	lipové bukové doubravy
RK 1450/2	2BD3, 2B3	620	orná, ostatní 1, 3	lipové a typické bukové doubravy
RK 1450/3	2BD3, 2B3	520	orné půdy 1	lipové a typické bukové doubravy
RK 1450/4	2BD3, 2B3	700	orné půdy 1	lipové a typické bukové doubravy
RK 1450/5	2BD3, 2B3	700	orné půdy 1	lipové a typické bukové doubravy
RK 1450/6	2BD3, 2B3	660	orné půdy 1	lipové a typické bukové doubravy

Regionální biokoridor RK 1452 zasahuje na katastr pouze nepatrným okrajem.

LOKÁLNÍ BOKORIDORY

Název	STG	Délka (m)	Využití SES	Cílové ekosystémy
LK 1	2BC4-5	1100	orná, vodní tok 1, 3	jasanové olšiny nižšího stupně
LK 2	2BC4-5	600	orná, vodní tok 1, 3	jasanové olšiny nižšího stupně
LK 3	2BC4-5	2000	les, vodní tok 3	jasanové olšiny nižšího stupně
LK 4	2BC4-5	250	les, vodní tok 3	jasanové olšiny nižšího stupně
LK 5	2BC4-5	800	les, vodní tok 3	jasanové olšiny nižšího stupně